

Het algemeen bestuur van het Waterschap Limburg in vergadering bijeen over de planning van het HWBP op 25 maart 2026

Gelezen in de nota Maas 2050 in paragraaf 5.3 dat

- het dagelijks bestuur het concept van de **meerlaagsveiligheid** voorstaat inhoudende
 1. Preventie (=traditioneel: dijken bouwen, waterstandverlagende maatregelen, regenwaterbuffers, voorkomen dat er een overstroming komt)
 2. Schadebeperking (=accepteren dat er een overstroming kan komen maar zodanig inrichten dat de schade niet al te groot is)
 3. Crisisbeheersing (=evacuatie, in veiligheid brengen van mensen)
- het dagelijks bestuur voorstelt om meer nadruk te leggen op de zogenaamde tweede en derde laag, het beperken van gevolgen en rampenbeheersing

Constaateert twee ontwikkelingen die zorgen baren:

- de voortdurende financiële krapte bij het HWBP en de temporisering (ofwel vertraging) van het lopende programma ten gevolge hiervan (punt 2 van uw brief op pag. 2),
- de wettelijke evaluatie van de normering primaire waterkeringen (Maas2050: paragraaf 5.2), waarbij het rijk de mogelijkheid benoemt om een groot deel van de Limburgse waterkeringen de status 'primair' te ontnemen.

Overwegende dat

- deze beide ontwikkelingen aan elkaar zijn gerelateerd omdat waterkeringen, die niet meer primair zijn uit de HWBP-opgave vervallen en voor de rijksbegroting een bezuinigingspost vormen,
- dit voor het Waterschap Limburg echter geen bezuinigingspost is, omdat dijktrajecten die niet meer primair zijn en regionaal worden, nog steeds onder de verantwoordelijkheid van het waterschap vallen, met het verschil dat er geen rijkstoezicht meer is en er geen rijksbijdragen meer aan de dijkverbetering meer zijn,
- een bezuiniging van de rijksoverheid geen voordeel voor het waterschap oplevert omdat de verbeteringsopgave voor de dijken niet vervalt,
- zonder aanvullende middelen het risico bestaat dat de verbeteringsopgave als eerste geen doorgang vindt,
- ook het verlagen van de normering geen oplossing is, omdat de 1:100 norm ook voor regionale keringen de ondergrensnorm voor bewoonde en bebouwde gebieden is,
- meer nadruk leggen op de tweede en derde laag geen geld gaat besparen,

- het voornemen om de dijken niet verder te willen verbeteren en geen rivierverruimende maatregelen te willen uitvoeren en geen spaarbekkens te willen aanleggen en meer nadruk te leggen op de tweede en derde laag ook aanzienlijke kosten met zich meebrengt (men rekent zich rijk, want men ziet de besparing van 1, maar niet de kosten van 2 en 3),
- dit voornemen indruist tegen het in 2017 vastgestelde veiligheidsniveau,
- veel dijktrajecten in 2017 ook al niet voldeden aan de voor 2017 bestaande veiligheidsnorm en nu nog steeds niet,
- de gebeurtenissen in 2021 hebben aangetoond hoe hoog de kans op een overstroming is en hoe hoog de schade kan zijn ten opzichte van de benodigde investeringen om schade te voorkomen,
- een hogere kans op overstromingen vaker schade op gaat leveren, hetgeen ook geld kost (dat er niet is),
- de in 2017 vastgestelde normering juist op een uitgebreide en evenwichtige analyse is gebaseerd waarin schade en investeringen tegen elkaar afgewogen zijn, resulterend in een gedifferentieerd palet aan veiligheidsnormen in ons land,
- er uit veiligheidsoverwegingen geen aanleiding is om hiervan af te wijken en afwijking van de in 2017 vastgestelde normering neerkomt op een onderverzekering die op termijn tot hogere kosten leidt,

Roept het dagelijks bestuur op:

- zich krachtig tegen deze ontwikkelingen uit te spreken en zich te verzetten,
- de rijksoverheid aan haar verplichtingen te blijven herinneren vanuit het uitgangspunt dat veiligheid niet onderhandelbaar is en wettelijke normen nageleefd en niet teruggedraaid dienen te worden
- het algemeen bestuur nauwgezet van de verdere ontwikkelingen op de hoogte te houden.

En gaat over tot de orde van de dag.

Ingediend door
Marja Hilders, AWP-fractie